

Primavera fotogràfica a Catalunya

Del 23 d'abril i fins al 31 de maig, nombroses exposicions i activitats fotogràfiques transformaran l'àmbit cultural i artístic d'aquesta primavera, en un festival sense precedents.

"Fox Game". 1989.

La cinquena edició de la biennial Primavera Fotogràfica de Catalunya, que organitza el departament de Cultura de la Generalitat, presenta enguany un extens programa amb més de 60 exposicions i diverses activitats complementàries, que configuren la importància d'aquest certamen tant per la difusió de la fotografia com pel prestigi i interès dels participants i la projecció internacional que està assolint.

Per tal d'unificar l'oferta expositiva, la Primavera Fotogràfica ofereix tres grans temàti-

ques (Interacció entre la fotografia i la resta d'arts plàstiques, Els museus i la fotografia i l'Estil documental), a l'entorn de les quals es presenten les diferents activitats i exposicions programades.

LA FOTOGRAFIA COM A ART D'AVANTGUARDA

Des de la dècada dels vuitanta l'escenari artístic ha començat a interpretar les possibilitats expressives de la fotografia, com a territori de creació plàstica en què més enllà dels valors documentals i del

seu realisme essencial, es converteix en espai de síntesi entre les diverses disciplines, participant dels conceptes i discursos de l'art d'avantguarda. Una de les exposicions més significatives dins d'aquesta relació entre la fotografia i l'art, és l'organitzada pel Centre d'Art Santa Mònica ("To be and not to be") que aplega diversos autors, alguns caracteritzats per l'ús del suport fotogràfic en la seva obra o les referències implícites en l'art, la literatura o la política (Perejaume, Lawler, Jaar o Forg), el retrat com a creació

fantàstica, crítica i visual amb els exemples de Fischer, Ruff, Faigenbaum i Rivas, i la representació més postmoderna a través de l'anomenada fotografia construïda de Starn, Sherman, Esclusa, Twins, Collins, Webb o l'hiperrealisme de Tosani.

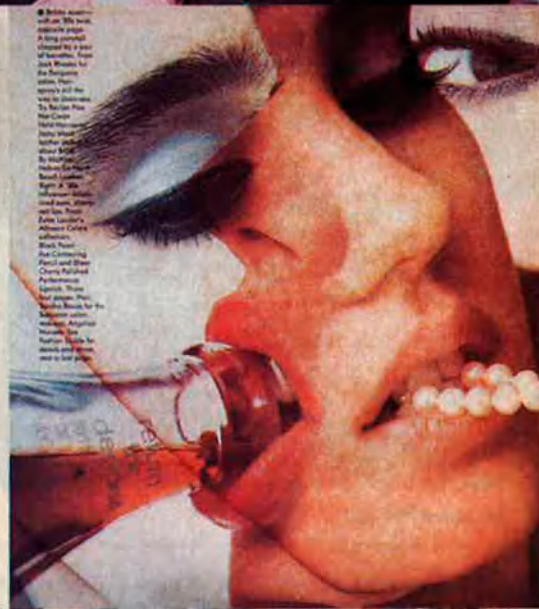
Una altra exposició que reuneix aspectes i conceptes de la fotografia actual és la que presenta la col·lecció del Museu Cantini de Marsella, que posseeix obres d'autors tan representatius com Coplans, Dibbets, Gerz, Fontcuberta, Lewis o Vallhonrat. També amb

aquesta línia d'avantguarda es presenta "Amb els *media* i contra els *media*", que mostra obres de Heinecken, Joyce, Braunsteic i Buttler, quatre autors que, prenent imatges i el llenguatge dels *mass-media*, recreen el seu discurs, amb una bona dosi de crítica i ironia.

Una de les poques exposicions individuals és la dedicada al polonès Kristof Pruszkowski, que, basant-se en experiències realitzades fa ja cent anys, superposa múltiples retrats de diferents persones per un únic retrat, que explica la totalitat i que ell anomena fotosíntesi. "Polaroid 50x60", mostra de diversos autors que han treballat amb aquesta càmera a l'Escola Massana, la dedicada a Man Ray a la Galeria Eude i la de Manuel Barranco, que transforma la fotografia en una obra plàstica inèdita molt propera a la poètica surrealista, a l'Espai Fotogràfic Maple Syrup, són algunes de les exposicions més significatives.

LA FOTOGRAFIA ENTRA ALS MUSEUS

Dins d'aquesta temàtica es reivindica quin ha de ser el paper de la fotografia dins el funcionament dels museus i en general la seva integració dins l'estructura cultural d'un país. L'exposició esmentada que presenta la col.lecció del Museu Cantini a la Fundació Miró i l'organitzada per la Fundació Caixa de Catalunya al Palau Robert sota el títol explícit de "Col.lecció X Col.lecció", documenten valuosament aquesta problemàtica. La mostra, subtítulada "Un recorregut per la fotografia europea", aplega nou col.leccions públiques europees, en què cadascuna presenta l'obra d'un dels seus autors. Cal remarcar la participació de l'IVAM, únic museu en tot l'estat espanyol que posseeix obra fotogràfica en el seu fons, en camí de poder ser una digna col.lecció contemporà-

nia i que presenta l'obra de Gabriel Cualladó. La resta de museus estan representats per fotògrafs d'importància històrica com Otto Steiner, Leonard Misonne, Mario Giacomelli, Pierre Molinier, François Kollar o Josef Sudek.

Un debat sobre formes de conservació, difusió i integració de la fotografia en els museus, en el que participen els conservadors dels nou museus invitats, serà un punt àlgid i interessant d'aquesta decisiva

qüestió.

L'ESTIL DOCUMENTAL

Un veritable calaix de sastre és el que ens ofereix en general, aquesta temàtica tan genèrica, que reuneix diferents estils i conceptes de reportatge que la fan interessant per la diversitat i sobretot per la participació d'autors molt significatius. "Els ulls dels temps" és una exposició sobre la història del fotoperiodisme nord-americà que recull l'obra dels fotògrafs més importants, com Fenton, Brady, Salomon, Capa, E. Smith, etc. Un altre històric del fotoperiodisme nord-americà, Walker Evans, és presentat com l'anterior per l'Institut d'Estudis-Nord-americans, però en aquest cas a Badalona. Per no ser menys el Centre de Creació fotogràfica exposa a Lleida obres de diversos fotògrafs que van treballar per la Farm Security Administration, el propi Evans, A. Rothsein, Ben Shahn o Dorothea Lange, i que il·lustraren magistralment la gran depressió americana dels anys trenta. Amb una altra funció del reportatge es presenta "Els 55 dies de Pekín" realitzada per 7 fotògrafs xinesos que reflectiren les esperances i decepcions d'una revolta impossible, en el seu treball per a l'agència de premsa francesa VU.

En les antípodes del reportatge com a document social es troba el fotògraf Bernard Plossu, incansable viatger, les cròniques subjectives dels seus itineraris pel món, són una descripció entre narrativa i autobiogràfica de gran intensitat visual. Entre la resta d'exposicions dedicades a un sol autor, destaquen "Del meu arxiu" de Català-Roca, que presenta a la Galeria Maeght una selecció del seu enorme arxiu particular. "La Nit a Barcelona" a la Casa Elizalde, aplega les fotografies del fotògraf de premsa Kim Manresa fetes en els últims anys, sobre els diferents àmbits de la nit barcelonina, que aconsegueix retratar amb

eloqüència i plasticitat. I per últim destacar les "Cinc Dècades", recull del treball d'Arnold Newman, un dels fotògrafs retratistes per excel·lència, que al llarg de cinquanta anys a anat redefinint el concepte i possibilitats del retrat.

ALTRES ACTIVITATS

Un dels aspectes més interessants d'aquesta Primavera i que dóna coherència i sentit a les múltiples exposicions, és l'organització de tallers, conferències i debats, que es concentraran principalment durant la primera setmana d'obertura. Així els primers dies s'ha organitzat un Fòrum on diversos crítics, editors i directores de museus visionaran portfolis dels autors que es vulguin presentar.

Com a conferències i debats, destaquen el cicle dedicat a l'art dels '90, que en tres sessions aprofundirà en els aspectes importants de la fotografia actual, i la "Biennal de la fotografia a debat", que reunirà els organitzadors de diverses biennals internacionals, per a discutir sobre la seva problemàtica i vigència.

Els Tallers sobre documentació social i de reportatge, el dedicat a procediments fotogràfics antics i les tres sessions en què tres artistes diferents dirigiran la realització de fotografies amb la càmera Polaroid 50x60, són prou interessants com per a apropar-nos a les temàtiques del certamen.

Cal assenyalar també la Mostra de llibres, catàlegs i revistes fotogràfiques, en el marc de la qual s'entregarà el II Premi del Llibre i Catàleg publicat en els darrers tres anys, i la celebració d'una Subhasta de fotografia espanyola contemporània, que és una de les novetats en aquesta edició. Activitats tan necessàries com obligades pel prestigi internacional i la importància que està adquirint la Primavera fotogràfica en la difusió de la fotografia al nostre país.